

Ey Kalbim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Nisan 2023

Hasat mevsimimsin haset edenlerin dahi gölge edemediği
Verimli bir topraksın sen, ey kalbim...

Nüfuzlu bir sevda törenidir ruhumun tökezlediği
Törelere saklı kıyamet aşkın ulaşamadığı
Kalplere dahi sokulurum ben:
Soluduğumdur ömür
Solduğumsa solumdan sökün eder
Börtü böcek
İstilasında hüznün
Hararetle şiirler dikerim mezar taşıma...

Kopacak o kıyamet
Ah, o vaveyla
Oysaki sessizlik idi evrenin armağanı
Ağırdan aldığım bir ömür bir devran
Tutulan nutkumdan sızan
Sözcüklerin küpeştesine serili bir tuzak misali
Mimlendiğim aşkın bağlanmış bir kere basireti

Baz aldığımızısa coşku ve ufuk ve umut
Kim ne derse desin ne mümkün unutmak?

Yaşı ve yası sözcüklerde saklı
Bir muradı dillendirmek
Varım yoğun feda olsun hem şiirler ve aşk uğruna
Uğradığım bir duraksa gece
Kilitli yüreğimde de saklı
Nice bilmece
Arazı yalnızlığın
Arz ettiğim kadar talep bulamadığım...

Muğlak gülüşler cenneti olsa olsa
Sığınağım o liman
Deryalar aşılması bir figan
Hazanın körüklediği
Baharın ucu ucuna yetiştiği
Bir mecra
Bir manevra
Kâğıttan kayıklara kurulduğum
Çocukluğum.

Tutulan nutkum
Turuncu güneşin haresi
Gül yüzlü annemin hayatla mücadelesi
Sahi, neyin uğruna neyin?
Ve de kimin...
Kimyasında saklı ise insanın,
O bitimsiz hüznün
Yüreğindeki manivelası
Bazen azat edilesi
Bir tutku
Bir utku
Meali bilinmeyen ufku
Kucakladığım şiirlerin doğası ve duası şairin
Kanatlarıma yağın çiy misali...

Çiğ çiğ duygularımı yitirip aşırıların son kozu
Varsın olsun sessizlik

Bilinmezin bilindik coşkusunu
Umresinde duyguların
Uğurlar olma çocukluğum...